

දශක තුනක් තිස්සේ උතුරේ පැවැති යුද්ධයේ අවසාන දින කිහිපය තුළදී රජයේ හමුදාවන්ට බාධා වූ එල්.ටී.ටී.ඊ. ඉදිරි පෙළ සාමාජිකයන් අතර එම සංවිධානයේ දේශපාලන අංශයේ කාන්තා කායිකාව තමිලිනි ජයන්තුමාරන් ද විය. යුද ජයග්‍රහණයෙන් පසුව රජය ක්‍රියාත්මක කළ පුනරුත්ථාපන වැඩ පිලිවෙළ යටතේ නැවත සමාජ ගත කෙරුණු ඇය ඉන් වසර කිහිපයකට පසුව මහරගම පිලිකා රෝහලේදී ජීවිතක්ෂයට පත්වූයේ පිලිකා රෝගියෙකු විය. පිලිකා රෝගයට ගොදුරුව මරණය අතිමුඛ සිරියදී ඇය එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය හා සම්බන්ධ සිය ක්‍රියාකාරකම් සහ බිහිසුණු අත්දැකීම් පිලිබඳ තවත් ලද ලිඛිත සටහන් පසුව දෙමළ භාෂාවෙන් පොතක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කෙරුණි. එහි ඇතුළත් කරුණු දෙමළ සමාජය තුළ මහත් විවාදයටද, බාහිර සමාජයේ මහත් අවධානයටද ලක්විය.

අතිමහත් සමාජ පිරිවැයක් දරමින් එල්.ටී.ටී.ඊ. යුද සංවිධානය වැනසීමට රජයේ හමුදා සමත් වුවද, එම සංවිධානයේ නැඟීමට සහ පැවැත්මට බලපෑ හේතු කැසීමට රජය මෙතෙක් සමත්වී නැත. උතුරේ දෙමළ ජාතිවාදයද, නැඟෙනහිර මුස්ලිම් ජාතිවාදයද, දකුණේ සිංහල ජාතිවාදයද මේ මොහොතේ නව වටයකින් හිස ඔසවමින් සාමකාමී පුරවැසි සමාජයට සන්තිවේදනය කරන පනිවිඩයද බෙහෙවින් හයානකය. එවැනි පසුබිමක මද අස්වැසිල්ලක් භුක්තිවිඳිමින් සිටින දැකුම්වත් සිංහල පුරවැසි සමාජයට තමිලිනිගේ මරණාසන්න ස්මරණය මගින් ලබාදෙන පනිවිඩයේ ඇති සුවිශේෂීත්වය සළකා එහි සිංහල පරිවර්තනය කොටස් වශයෙන් ඔබ වෙත ගෙනවුත්තෙමු.

තමිලිනි දෙමළ බසින් තැබූ සටහන් සිංහලයට නැඟූ ආචාර්ය ස්වාමිනාදන් විමල් සහ ඒ සඳහා අවශ්‍ය සෛද්‍ය සම්පත්දායකත්වය සැපයූ සිතමාවේදී ධර්මසිරි බණ්ඩාරනායක දෙපළට මෙහිදී අපගේ විශේෂ ස්තූතිය පිරිනමමු.

සන්නසාට සකස් කරන්නේ - ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

තරුණයන්ට වන්තියෙන් පිටවීම තහනම් කරයි

වරාගැලි ඇදුම් ඇදගෙන සටන්කාමී සහ-
දිරියේ සටන් පෙරමුණෙහි සටන් කළහ. පුහුණු කඳවුරේ මගේ මිතුරියක වූ ආන්ද්‍රිා නම් සටන්කාමී සහෝදරිය මම සටන් පෙරමුණට ගිය අවස්ථාවක තම ඇඳුම්වල ඇසහපත් තත්ත්වය පිලිබඳව පෙන්වා දුන්නාය. ඇයගේ දිගු කලිස-
මෙහි පස් පැත්ත දිගා ගොස් තිබුණි. "උම ඊළග වතාවේ එනකොට කොහොම හරි මට ඇඳුම් කට්ටලක් ගෙනො." යැයි ඇය අයිතිවාසිකමක් සහිත ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කළාය. දේශපාලන කටයුතුවල යෙදී සිටි ඇයගේ ද තත්ත්වය එයම විය. පිටුපස පැත්තෙන් සායම් ගිය කම්සය ගලවා ඇතුළු පැත්ත පිටපැත්ත යේ මාරු කර මහා ඇඳුමක වේදිකාවල කතා පැවැත්වූයෙහි. මම ආන්ද්‍රිාට එය රැගෙන ගොස් දීමට පෙර ඇයගේ ජීර මරණය පිලිබඳ දැක්වීම කොට් හඬ ගුවන් විදුලිය නිවේදනය කළේය.

(විජේවිජය වැව) යැයි සඳහන් කර තිබුණි. මම නිතර නිතර 'ජය සිකුරු' සටන් පෙරමුණට ගොස් සටන්කාමී සහෝදරියන් සමඟ නතර වී උත්තම. වසර ගණනාවක් තිස්සේ ගත කැළෑ මැද කඳවුරු බැඳගෙන සටන් කරමින් සිටින

මවුහු බාහිර ලෝකයේ සිදුවන දේවල් ගැන දැනගැනීමට මහත් උනන්දුවෙන් සිටියි. බොහෝ සටන්කාමීහු තම පවුල සිටින්නේ කොහිද යන්න හෝ කරන්නේ කුමක්ද යන්න හෝ නොදැන සිටියහ.

"අපිට පෙනෙන්නේ, අපි බලන්නේ මේ කැළෑ ගස් කොළන් විතරයි. ඒ නිත්‍ය මිනිස්සුන්ගේ තත්ත්ව කොහොමද කියලා අපිට කියාපත්. මේ කැළේ සිද්ධිවේන යුද්දේදී අපි මැරලා ගියොත් අපේ ඇට කට්ටන් අම්මලා ආත්තලාට ලැබෙයිද දන්නේ නෑ. අවට වැස්ස පින්න හැම කාලයක්ම ගෙවෙන්නේ මේ කැළෑවෙන්නේ."

මේ අයුරින් බොහෝ කතා දුක්ගැනවිලි අසන්නට ලැබෙයි. වසර ගණනාවක් දිගින්දී සුභු

යුද්ධයේදී එම කැළෑවටම මී වාසය කළ ඔවුන් කැළෑ ගස්වල නමන් මුය කරන අයගේ නම් ලියා ඇස්වල පුදින සෙනෙහස නිහඬ ආදරයක් ලෙසින් තම හදවත් තුළම තිදුන් කරගෙන සිටියදී වන්තියේ කැළෑ ගස්වල මුල්වලට ඇතුළුවී

මේකි කාල වකවානුව තුළදී දෙමළ ජනතාවගේ තත්ත්වය අපටත් වඩා දරුණුව තිබුණි. සාමාන්‍ය මානව හෝ ඉන්ධන හෝ අත්‍යවශ්‍ය දේවල් හෝ සපුරා ගත නොහැකිව යාමට ආණ්ඩුව පනවා තිබූ භාණ්ඩ තහනම හේතුවිය.

එමෙන්ම යුද්ධය හේතුවෙන් ඇතිවූ අඛණ්ඩ අවතැන්වීම් ද, මරණ හයද, ඔවුන්ව වේදනාවට පත් කිරීමට හේතුවිය. ගොවිතැන ඇතුළු කිසිම රැකියාවක් කිරීමට නොහැකි තත්ත්වයක් තුළ ආහාර සලකා පත්‍රයෙන් දැබෙන සීමිත භාණ්ඩ කිහිපයද රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන දෙක තුනක් විසින් ලබා දෙන ලද භාණ්ඩ කිපයක්ද ජීවනාධාරය කරගෙන ඔවුහු පහා කෙන්නද රැක ගත්හ. දුරු සහ මානව මන්දපෝෂණය, ශිෂ්‍යයන් පාසල් අතහැර යාම, වෛද්‍ය පහසුකම් නොමැතිවීම යනාදී දෙදෙනික ජීවන අරගලයෙන් ඔවුන් මහත් විඩාවට පත්වූවෝය. විසිවෙනි සියවසෙහි ලෝකය නවීනත්වයෙන් මුදුන කරා යමින් පවතිද්දී කොටි පාලනය සහිත ප්‍රදේශවල වාසය කළ ජනයා බර කරන්න යුගයට පසුගමන් යමින් උන්නේය. එහෙත් අපි කෙසේ හෝ අපගේ මවුබිම මුදාගතහොත් විදෙස් රටවල වාසය කරන අපේ මුද්ධිමත් ජනයා මෙහි පැමිණා අපේ දේශයක් සියල්ලුපුරවත් බවට පත්කලු අත යන සිහිනය අප තුළ ගැඹිල්ලින් තිදුන්ගතව තිබුණි. එම

සිහිනය අපේ ජනතාව විඳින දුක් වේදනාවන් සමඟය කර අපේ හිත හදා ගැනීමට රැකුලක් විය.

දේශපාලන අංශය විසින් ජනතාව අතරෙහි බොහෝ වැඩසටහන් දියත් කරන ලදී. දේශපාලන අංශයෙහි කොටසක් ලෙසින් ක්‍රියාත්මක වූ දෙමළ පුනරුත්ථාපන සංගමයේ නම පෙරටුකරගෙන දුරු-මුදු පෝෂණ මධ්‍යස්ථානත්, ශිෂ්‍ය නිවාසත්, පෙර පාසල්, දිවා සුරැකුම් මධ්‍යස්ථානත් පිහිටුවිය. මේවාට අමතරව අවතැන්වූ ජනතාව වෙනුවෙන් ජනාවාස ඇති කළේය. වන්තියේ ක්‍රියාත්මක වන අනෙකුත් රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට ආදර්ශයක් වන ලෙසින් දෙමළ පුනරුත්ථාපන සංගමය ක්‍රියාත්මක විය යුතු යන්න දේශපාලන අංශයේ දැඩි ස්ථාවරය විය.

මෙයට අමතරව කාන්තා සංවිධානය, ශිෂ්‍ය සංවිධානය, ආර්ථික පුර්වික ආයතනය යන විවිධ ආයතනවල අනෙක් වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කළත්, අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට මුළු පහසුකම් නොලැබීම නිසා කිසිම කාර්යයක් සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක කර අවසන් කිරීමට නොහැකි විය. එහෙයින් සංවිධානයට පිරිස් බලය එක් කර ගැනීමට කටයුතු කිරීම පමණක් දේශපාලන අංශයේ ප්‍රධාන වැඩසටහන ලෙසින් ක්‍රියාත්මක විය.

ජනතාව අතරෙහි ක්‍රියාත්මක වූ "පෙරී එළවිල්කුළු" (යුද නැඟීමට කණ්ඩායම) නම් සංවිධාන ව්‍යුහය මාර්ගයෙන් ජනතාවට ස්වයංආරක්ෂක පුහුණු කිරීම සිදු කිරීම ආරම්භ කළේය. ග්‍රාමීය ජනතාව, වෙළෙඳුන්, කාන්තාවන්, ශිෂ්‍යයන් යනාදී වශයෙන් සියලු දෙනාටම පුහුණුව ලබා දීමේ සැලැස්ම මේ අනුව ක්‍රියාත්මක විය. මේ අනුව ආයුධ පුහුණුව ලෙස ජනතාවගෙන් "එල්ලෙප්පෙඩ්" (සීමා බලකාය) පිහිටුවීමද සිදුවිය. වන්තියේ පළමු වතාවට "තුණොපෙඩ්" (සහායක බලකාය) යනුවෙන් මහජන හමුදා ව්‍යුහය සකස් කරන ලද්දේ ලිහිනන් කර්නල් අන්බු විසිනි. මහ 1990-1993 කාල වකවානුව වැලිමිය කැළ ප්‍රදේශයෙහි ක්‍රියාත්මක වූ බලසේනාවේ විශේෂ සෙ-
නාධිපති වශයෙන් කටයුතු කළේය. මහ සටන්කාමීන් අතරින් මුල්ලියවරෙහි, කුමලමුනෙහි, අලමිබිල්, කොක්කුලායි, කොක්කුන්තොටුරායි, නායාරු ප්‍රදේශයෙහි ජනතාව අතරෙහි මහත් ජනාදරයක් සහ ගෞරවයක් හිමිකර ගෙන සිටියේය. වැලිමිය මහ කැළෙහි අභ්‍යන්තරයේ වූ පාරවල් පිලිබඳ හසල දැනුමක් මහ සතු විය. මහ ජනතාවගෙන් හෝරාගත් කීපදෙනෙකුට ආයුධ පුහුණුව ලබාදුන්නේය. වැලිමිය කැළ ප්‍රදේශයෙහි

38 වන පිටට